

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **R., a. s.,** zastoupeného JUDr. Jaroslavem Kubínem, advokátem v Českých Budějovicích, Pražská tř. 7, proti žalované **Komisi pro cenné papíry,** se sídlem v Praze 1, Washingtonova 7, o přezkoumání rozhodnutí žalované ve věci uložení pokuty,

takto:

I. Žaloba se **zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobou podanou v zákonné lhůtě u Vrchního soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 6. 9. 2002, č. j. 10/SeO/62/2002/1, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 24. 4. 2002, č. j. 51/Se/798/2001/2, jímž byla žalobci uložena pokuta za porušení § 80a odst. 1 a 5 zákona č. 591/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenných papírech“). V odůvodnění žalovaná konstatovala, že žalobce porušil informační povinnost emitenta registrovaných cenných papírů podle § 80a odst. 1 a 5 zákona o cenných papírech tím, že řádně a včas neuveřejnil a žalovanému nedoručil výroční zprávu za r. 2000. Oznámení o způsobu a místu uveřejnění výroční zprávy uveřejnil žalobce v Obchodním věstníku opožděně až v č. 19/01, přitom oznámení mělo být uveřejněno nejpozději v č. 17/01. Z oznámení organizátora mimoburzovního trhu cenných papírů R., a. s., žalovaná zjistila, že výroční zpráva žalobce za r. 2000 mu byla doručena až dne 8. 6. 2001. Podle § 80a odst. 1 a 5 zákona o cenných papírech je výroční zpráva uveřejněna teprve splněním všech kumulativně stanovených podmínek uvedených v § 77 odst. 1, § 80a odst. 1

a 5 citovaného zákona. Žalobce byl tedy od 1. 5. do 8. 6. 2001 v prodlení s uveřejněním výroční zprávy v plném rozsahu. V této souvislosti žalovaná v odůvodnění také přiblížila význam, který má včasné a řádné plnění informační povinnosti emitentů registrovaných cenných papírů. Žalovaná rovněž uvedla, že výroční zpráva doručená dne 27. 4. 2001 neobsahovala veškeré potřebné náležitosti, které vyžaduje § 80a odst. 2 zákona o cenných papírech konkretizovaný vyhláškou č. 82/2001 Sb. s tím, že přesně konkretizoval o jaké údaje se jednalo, a že žalobce na základě písemné výzvy doručil žalobce doplněk výroční zprávy.

V žalobě žalobce namítal, že výroční zprávu za r. 2000 předložil v zákonné lhůtě dne 27. 4. 2001 a obsahovala veškeré náležitosti i ve smyslu čl. II. odst. 1 zákona č. 326/2000 Sb., tedy i ty, které byly nově stanoveny prováděcí vyhláškou č. 82/2001 Sb., a které neobsahovaly prospekt podle dosavadní právní úpravy. Uveřejnění této zprávy ve smyslu § 77 odst. 1 zákona o cenných papírech bylo v této věci zajišťováno formou bezplatně poskytované brožury v sídle žalobce a zvolený způsob zveřejnění včetně místa uveřejnění byl žalobcem objednán k publikaci v Obchodním rejstříku dne 24. 4. 2001. Brožura v obsahu i rozsahu výroční zprávy byla k dispozici i v sídle organizátora veřejného trhu, kterému byla doručena 27. 4. 2001. Žalobce je toho názoru, že své povinnosti stanovené zákonem č. 362/2000 Sb. a vyhláškou č. 82/2001 Sb. neporušil a ve stanovené lhůtě výroční zprávu žalované předložil se všemi vyžadovanými a doplňujícími údaji v souladu s platným právním řádem. Současně ve lhůtě stanovené pro předložení zprávy objednal zveřejnění zvoleného způsobu její publikace s uvedením místa zveřejnění v Obchodním věstníku.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že žalobce ve stanovené lhůtě nezveřejnil oznámení v Obchodním věstníku, neboť při datu zadání objednávky 24. 4. 2001 nedošlo k uveřejnění výroční zprávy v Obchodním věstníku v zákonném termínu, a především nedoručil výroční zprávu organizátorovi veřejného trhu, když k tomu došlo s prodlením 38 dnů. K publikaci v Obchodním věstníku žalovaná poznamenala, že je všeobecně známo, že objednací termíny v Obchodním věstníku jsou mnohem delší než 7 dnů. Zákon stanoví jednoznačně, že nejpozději do konce dubna musí být oznámení uveřejněno. Pouhá objednávka oznámení krátce před koncem lhůty proto nepostačuje. Posledním pochybením žalobce byly dílčí nedostatky ve výroční zprávě doručené žalované dne 27. 4. 2001. Tyto nedostatky žalobce na základě písemného upozornění žalované odstranil doručením doplněné zprávy ze dne 31. 5. 2001. Závěrem svého vyjádření žalovaná uvedla, že pokuta byla uložena především za opožděné zaslání zprávy organizátorovi veřejného trhu a toto porušení zákona žalobce kupodivu vůbec nezmiňuje. Proto žalovaná navrhla, aby žaloba byla zamítnuta.

V souladu s ust. § 132 zák.č. 150/2002 Sb. (dále jen s. ř. s.), který nabyl účinnosti dnem 1. 1. 2003, převzal neskončenou věc, v níž byla dána věcná příslušnost Vrchního soudu v Praze a řízení v ní dokončí Nejvyšší správní soud.

Podle ustanovení § 130 odst. 1 s. ř. s. se řízení podle části páté, hlavy druhé o. s. ř., účinného před 1. 1. 2003, v nichž nebylo rozhodnuto do dne nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního tohoto zákona. Účinky procesních úkonů v těchto řízeních učiněných zůstávají zachovány a posoudí se přiměřeně podle ustanovení tohoto zákona.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v souladu s § 75 s. ř. s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 77 odst. 1 zákona o cenných papírech musí být prospekt uveřejněn v plném znění buď ve formě inzerátu v jednom nebo více denících celostátně distribuovaných anebo ve formě brožury bezplatně poskytované v sídle emitenta s tím, že zvolený způsob a místo uveřejnění musí být zveřejněny v Obchodním věstníku. Je-li prospekt uveřejněn ve formě brožury, musí být tato brožura bezplatně k dispozici též v sídle organizátora veřejného trhu, na který má být cenný papír přijat k obchodování, a v sídle osob, jejichž služeb emitent využívá, nebo hodlá využívat k vyplácení výnosů z cenných papírů nebo k činnostem na základě smluv podle § 33a nebo 33b.

Podle ust. § 80a odst. 1 zákona o cenných papírech je emitent registrovaného cenného papíru je povinen jedenkrát ročně vypracovat výroční zprávu podle zvláštního zákona, tj. zákona č. 563/1991 Sb. ve znění pozdějších předpisů, a uveřejnit ji způsobem podle § 77 odst. 1 nejpozději do 4 měsíců po skončení kalendářního roku, popř. hospodářského roku.

Důvodem, proč byla žalobci uložena pokuta, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí, bylo opožděné uveřejnění výroční zprávy za r. 2000 a nikoliv to, že zpráva neobsahovala stanovené náležitosti, protože tento nedostatek žalobce na výzvu žalované odstranil. Ze správního spisu má Nejvyšší správní soud za prokázané, že žalobce vypracoval výroční zprávu ve formě brožury bezplatně poskytované ve svém sídle, doručil ji žalované dne 27. 4. 2001, organizátorovi veřejného trhu, tj. R., a. s., dne 7. 6. 2001 a zvolený způsob a místo zveřejnění byl v Obchodním věstníku zveřejněn v č. 19/01, který je datován 9. 5. 2001. Posledním dnem lhůty ve smyslu § 80a odst. 1 zákona o cenných papírech byl však 30. 4. 2001. Ze žádného z citovaných ustanovení ani ze žádného jiného ustanovení nevyplývá, že je dostačující, aby v uvedené lhůtě 4 měsíců po skončení kalendářního roku, resp. hospodářského roku, byla pouze objednána publikace v Obchodním věstníku. V uvedené lhůtě musí podle § 80a odst. 1 zákona o cenných papírech emitent výroční zprávu uveřejnit způsobem podle § 77 odst. 1 citovaného zákona, tzn. že musí být splněny všechny formy, které jsou v citovaném ustanovení uvedeny. V daném případě však jak ke zveřejnění v Obchodním věstníku č. 19/01 dne 19. 5. 2001, tak k doručení výroční zprávy organizátorovi veřejného trhu dne 7. 6. 2001, došlo po lhůtě stanovené zákonem.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl Nejvyšší správní soud ve věci bez nařízení jednání.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce neměl ve věci úspěch a žalované s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 28. srpna 2003

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu